

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ԼՈՒԻՐԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՄԱՍԻՆ

Վանից ստացված մամուլը մի նա-
մակ հաղորդում է, թե մի ուսու ինքնա-
կից և նրան ուղեկցող լուսանկարիչ
Յուրանը Սրմասերանը սպանված են
թիւրքերի ձեռքով:

Նոյն աղբյուրը հաղորդում է, որ
թիւրքերը Պարսկաստանից հրաւիրել
են ուսմբ պատրաստող երկու հոգու-
մուսը պատրաստելու ժամանակ՝ ան-
զգուշութեամբ պայթել է ուսմբերից
մէկին և վիրաւորել ուսմբ շնորհիւրից
մէկին և սպանել ներկայ զինվոր 10
թիւրքերի: Առ հասարակ նկատելի է,
որ թիւրքերը սկսել են լրջօրէն դատա-
վել ուսմբ պատրաստելու խնդրով:

Նոյն աղբյուրը հաղորդում է, որ
Վանի հայ ազգաբնակիչները իր ար-
ժեքաւոր ապրանքները քաղաքի շու-
կայից սկսել է փոխադրել դէպի իր
քնակարանները:

Մի այլ աղբյուրից տեղեկացնում են,
թե Վանի ստալիները Սարաճեան ար-
քեպիսկոպոս, մի քանի քաղաքացիների
խնդրանքով, իր մօտ ժողովի է հրաւի-
րել հայ կուսակցութիւնների տեղական
միւլերի ներկայացուցիչներին՝ նպա-
սակ ունենալով վերջ դնել կղաղա-
պան կռիւներին: Այդ հրաւերին ար-
ձագանք են տուել Սահմ.-Բաժնակար և
Ս.-Դ. Հնչակեան կուսակցութիւնների
ներկայացուցիչները, իսկ դաշնակցա-
կանները արգելա հրաւերին պատաս-
խանել են մի նամակով՝ յայտնե-
լով որ «Իրանցից անկախ պատճառ-
ներով չը պիտի կարողանան մասնակի-
ցել այդ ժողովին»:

Հայաստանի գանապան տեղերից
տեղեկացնում են քիւրդերի տեղադրի
սպառազինուորների մասին, որոնք կա-
տարվում են թիւրք իշխանութիւնների
գիտութեամբ ու աշակցութեամբ:

Կ. Պոլսից հեռագրում են, որ քիւրդ-
ցեղապետները ներկայացրել են թիւրք-
այ կառավարութեանը պահանջ՝ հիմ-
քով «Շարք-Իլ-Կարթը», այսինքն «Մեր-
ձաւոր Արեւելք» անունով մի առանձին
քիւրդական աւստիւմ երկիր արեւե-
լեան ~ անատոլիական 5 նահանգներից՝
էրզրում, Բիթլիյն, Վան, Մամուրէթի-
Իլ-Աղիւղ և Դիարբէքը, ընթերցելով
այն ժողովի հիման վրայ, որ մշակել
է նախկին մեծ վէլիը Բեամիլ-Ֆաշան
Սիրիայի համար, այն պայմանով որ
ընդր եկամուտները, բայց մարաշիյն,
պոստ-հեռագրային և գլխաւորական ծա-
ռայութիւնից արգտման հարկերից,
գործարարութե տեղական կարիքների վրա:
Կառավարութիւնը իրաւունք ու-
նի միմիայն հրամանատարել գործին
պատերազմի ժամանակ, հաստատել
ազգաբնակիչների ընտրված վարին
և դրան կարել:

Այդպիսիները չը կատարելու դէպ-
քում քիւրդերը սպառնում են անշատ-
վել թիւրքերայից: Մեծ վէլիը Շէքիթ-
Ֆաշան խոստացաւ ամեն հնարաւոր
պայման դիմելներին բաւարարութիւն
տալու համար:

Ի Ա Ն Ա Ս Ր Ի Ա Կ Ա Ն

ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ

(Մ Ի Լ Ե Ս)
Ե Ա Ն Դ Ի Ր Ի

Հանդէսը փառաւոր ու շքեղ էր:
Փառաբանութիւններին ներկայութիւն, դը-
րուստական ձառերի վերջ չը կար:

Նորակառուց հոյակապ ապաստարանի օրն-
նութիւնը և բացուելը դրանք էր հանդէսին
քաղաքի ընտիր հասարակութեան խոսն
բազմաթիւ էին:

Այդպիսի էին ստալիները, քաղաքապետը,
գլխաւորական և քաղաքացիական բարձրաս-
տիան պաշտօնականներ, տեղական ինտելի-
գենցիայի և մամուլի ներկայացուցիչները,
բժիշկներ, փառաբաններ, ինժեներներ,
գեղեցիկ սեռի ներկայացուցիչներ:

Ապաստարանի օրնութիւնից յետոյ, մեծ
սրահում սովի ունեցաւ հանդէս՝ մեծարե-
լու համար իրան հիմնադրին, որ հռչակվել
էր արդէն լրացուցիչ կողմից մեծ բարե-
մեծ և անդրադարձ բարեբաւ:

Սեմինից ստալ խոսեց ճարտարաւոր ստալ-
նորդը, ընտրան սանկիւլի այն ստալը, թե
արժաթիւքութիւնը, իբրեւ արձանութիւն,
գլխաւոր քանդակագործ է, բայց երբ նա
դառնում է իբրեւ աղբիւր բարեբաւութեան,
նա ամենացանկալին է, իր ունեցածը բա-
ժանել անասնիներին, կարողանալով հետո՝ ա-
մենամեծ առաքելութիւնն է, և անա այդ
ամենամեծ առաքելութիւնը հանդիսանում է
Մատթէոս արքայ, որի հոյակա աղբիւրը կա-
ռուցված է այս մեծ և հոյակապ ապաստա-
րանը: Ապա խոսեց քաղաքապետը, հռչա-
կելով իրան Մատթէոս արքային իր հայ-
րենիքի արժանաւոր գաւակ և վեհ քաղա-
քացի:

Իսկ հանդէսից յետոյ արված փառաւոր
հաղթանալի ժամանակ, երբ հարկերուսը

Թիւրքաց կառավարութիւնը և երկ-
տասարեթիւրքերի կռիւնէրը իրանց
ձգտման մէջ՝ կանգնեցնել քաղաքացի
հայկական շարժումը և ստեղծել բու-
Ֆէր Ռուսաստանի դէմ՝ հակված են
զոհաբերում տալու այդ միջնորդու-
թեանը, այն պայմանով որ աւստիւ-
միան դուս մուսուլման բնաւորութիւն
ունենայ:

Չափազանց անհանգիստ՝ Սիրիայում
և Անատոլիայի վերալիքներում տեղի
ունեցող յուզմունքներից, երկաստանայ
թիւրքերի կռիւնէրը վճռեց ընթանալ
զինվորների ճանապարհով և տալ ապա-
կենտրոնացում:

Պետերբուրգի թիւրքաց դեսպան
Ռուբինսոն-Ֆաշան Կ. Պոլսից հրաման
ստացաւ ինքրեւ ուսուց կառավարու-
թիւնից՝ հսկել հայկական սահմանի
վրա կատարվող զինավաճառման վրա:

Կ. Պոլսի հայոց պատրիարք Արշա-
լուանի արքեպիսկոպոս Բ. Դրանը ըն-
դրեց Հալլըում տեղի ունեցած հայ-
կական շարքի դէմ: Ներքին գործերի
մինիստրը, հաստատելով շարքի իր-
դութիւնը, խոստացաւ միջոցներ ձեռք
ստանալ: Պատրիարքարանի տեղեկու-
թիւնների համաձայն՝ շարքը սկսել են
ժամաւորները և զինուորները: շարքին
վերջ է դրել Կոստանի նահանգապետը,
որ դէպքի տեղը եկաւ գործերով: Չու-
հերի թիւր խոշոր է:

Հայաստան ուղարկված ժամաւորնե-
րան նպատակ ունի ձեռք ընդարձակ
չափեր ընդունած անկարգութիւնները:
Կ. Պոլսում տեղեկութիւններ են ստաց-
ված «Իշխանկցութեան» ակտիվ գոր-
ծողութիւնների մասին:

Պետերբուրգի թիւրքաց դեսպան-
աւսուր «H. Br.»-ին յայտնեց Նեոե-
բեալ պաշտօնական տեղեկութիւնները:
«Բիթլիյում կատարված սպանութիւնը
և Երզնկայի պատահական պայթելումը
սովորական փառաք են, որոնք ոչ մի
հետեւեց չեն ունենալու: Կարգու կա-
նօնն ու հանգստութիւնն ոչ մի տեղ
չէ խախտվել»:

Բերլինի թիւրքաց նոր դեսպանը
հրահանգ ստացաւ ինքրեւ Պերմիտ-
լից՝ ներհակել, որպէս զի Ռուսաստանը
անկարող լինի բարեխորհուրդներ մըտ-
ցնել հայկական վերալիքներում:

ԴԵՊԵՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ

«Новое Время» լրագրի սղորի 8-ի հա-
մարում տղված է հետեւեալը:

«Պետերբուրգում տեղեկութիւններ են
ստացված այս օրեր Բիթլիյում պատահած
անկարգութիւնների մասին: Անկարգու-
թիւնների ստիթ է ծառայել մի տարա-
ձայնութիւն, որ ծագել է մի ժամաւորի
և մի հայի միջև, որ յարձակվել է Ժան-
դարի վրա և հասցրել նրան մի քանի
վէրք:

«Դրանից յետոյ քաղաքի գանապան ծալ-
րերում սկսվեցին անկարգութիւններ, որոնց

հրտիքները շարժալիւմ էցված բաժակ-
ները պայրում էին, արտասանվեցին ձառեր
և առաջարկվեցին բաժակներ՝ միշտ իրա՝
Մատթէոս արքայի բարեգործութիւնների
շուրջը:

Շրջապատված այդպիսի մեծամարդով,
ամենքի պատկանելի ողջոյններ և շնորհա-
ւորութիւններ մէջ Մատթէոս արքան մեկ-
նեց ապաստարանից և եկաւ իր տունը:

Համակով տուն, Մատթէոս արքան հանց
Ֆրանկ, ձեռնի պէս ուղիտակ շալիլը և
փողապը, հազաւ թիւրմա շալի խալիլը և
նոսեց իր սովորական լայն դաշակիթով
մէջ՝ հանգստանալու, պատուիրելով անցել-
ներին որ ոչ ոք իրան չանհանգստացնի
Ի՞նչ է մի քանի բաժակ շալիլը եւ խալիլ
և հանդէսից ու բաժակաճառերից շատ յորհել,
բայց քանը փախել էր աչքերից: Մի
միտը շարժումն ամանում էր նրան. ար-
գիւց, յիւրախ, ինքը բարեգործ է, արդիւց,
յիւրախ, տալով իր ահապին հարստութեան
մի ամենաշնչին մտաւ բարեգործական նը-
պատակը, նա քառ է իր մեղքերը և ար-
ժանացիլ ուղղակի գրախտի ճանապարհը
ըսելու իր մահից յետոյ, ինչպէս ատում
էր առաջնորդը:

Մատթէոս արքան մտածում էր աշխարհի
և մարդկանց տարբերակութիւնների մասին:
Դեռ 3—4 տարի առաջ ժողովի նրա մա-
սին այլ զարգալիւր առնէին. նա շահարո-
ծող էր, կեղեքիչ, անմաքուր միջոցով հա-
րըտացող, ինքնասէր, անկարեկից, ժլատ
և աղաւ: Այդպիսի հռչակվեց ատառածին,
մեծագործ, բարեգործ, առաքելի: Եւ ինչ է
արել ինքն արժանանալու համար այդ փոխ-
զուանքին. իր միջոցները հարստութեան
մի ամենաշնչին մտաւ, գուցէ մի հաղթան-
քով մտաւ յաղակացիլ է յօգուտ հասարա-
կութեան և բարեկութեան. իսկ մնացածը...
մնացածը ինչ է լինելու, երբ հնչի Դար-

ժամանակ սպանվեցին մի քանի հայեր:
«Հայերի վրա լուսնութիւններ կատարվե-
ցին նաեւ Երզնկա քաղաքում, Էրզրումի
վերալիքում: Այդտեղ մի հայի տան մէջ
պայթեց մի ուսմբ, որի ժամանակ սպան-
վեցին մի քանի անձինք: Մի քանի հայերի
մօտ կատարված խուզարկութիւնները երե-
ւան բերին զենքի և պրկաւաղանների
պահեստներ. վերջիններս կոչ է անվում
հայերին ակտիվ կերպով դուրս գալ թիւր-
քայի դէմ:

«Հայաստանի դրութեան մասին ստացված
յուզակց տեղեկութիւնները ծանր ապաւո-
րութիւն գործեցին Կ. Պոլսում: Ներքին
գործերի մինիստրի առաջարկութեամբ ու-

ՌՊՄ ՀԱՄԱՐ Ե ԶԱՏԻԿ

Իսկապէս Չատիկը բաղանիսն քրիստո-
նէալ ժողովուրդների համար է: Թօթափ-
վեց թիւրքական 500-ամեա դաժան լուծը:
Ընդան Նանիան, Աղբիւնայօլը, վերա-
պէս Սկիւտարն, և այլն գոյութիւն չունի
Եւրօպական թիւրքիստ:

Արտեսեակ թիւրքական պետութիւնը
պարփակվելու է իր սեփականութեան միակ
ստիական մասերում, և պարզ է, որ խօսք
անգամ չէ կարող լինել որեւէ լեւիանի
կամ պետական սահմանների ընդարձակում
սպառազին վերաբերմամբ:

Թիւրքայի արողջ անցաւը դալիս է
կրկին անգամ ևս հաստատելու, որ այդ
պետութիւնը վաղուց արդէն պատմականօ-
րէն դատարարված է եղել մահվան, որից
ոչինչ չէր կարող իրելի, ոչ գերմանական
ապրիպիւտութիւնն ու Գոյց փաշան, ոչ
սահմանադրութիւնն ու երթաւար թիւր-
քիւր, ոչինչ, որովհետեւ պատմութիւնը ու-
սուցանում է, որ երբ մի սեւութեան
պետութեան ինքն ինքն կալում է կրօ-
նը, նա ապրել երկուր և մանաւանդ լար-
գաւաճել չէ կարող...:

Միակ քրիստոնէալ հոյատակ ժողովուրդը,
որ միայն է այսուհետեւ թիւրքական ժո-
րտակ, անտէր ու անօգնական, դա հայ ժո-
ղովուրդն է, որի համար երբեք Չատիկ չէ
եղել և ներկայ Չատիկն էլ ոչ մի լուսն
չէ խոտանում...:

Միջոցեւ ներկայ աղբիւր ամենի Եւրօպա-
կան դիւանագէտները ամենցին և տնտես-
նի Ֆիւտուր յարութիւնը, իբրեւ մարդու-
թեան և մարդասիրութեան վեհ գաղափար-
ները արտայայտութիւն, միւս կողմից ու-
նեղակ տարով ամեն տեսակ մարդասիրա-
կան սկզբունք և գաղափար՝ ստեղծում են
ոչ սերտ և քաղաքակրթութեան տեսակե-
սեցի, այլ լոկ կապիւր ոյթի գորութեանը
նոր մինիստրի թիւրքիստ՝ Ալեքանդ-Եւ-
րօպական Բիւրդասան՝ արաւական նա-
հանգներից, որ դու Դրաւստը անուա-
նեց առաջակցին որչ քաղաքակրթիկ Եւրօ-
պայի մէջ:

Այս ամի դիւանագիտական գործ, որ շատ
է ապում Ֆիւտուր յարութեան մեծ տօնի-
անա մեղ դիւանագիտական այն գաղափար
ձառն, որ Եւրօպական դիւանագէտները
շնորհում են մարդութեան և քաղաքակրթ-
ութեան:

Միւս կողմից՝ նոյն դիւանագէտները,
օգտվելով թիւրքայի օրհասական վիճակից,
նոր առկական սահմանների պայտակութեան
և անձնութեան ինքնութեան ապրաւորութեան
հրաշխարհութեամբ առեւտուր են անում:
Թիւրք կառավարութեան հետ այլ և այլ
կոնցիսիաներ և արտօնութիւններ ստանա-

րելէ հրեշտակապետի փողը, ինչպէս ստաց
կարիսկոպուրը, և կոչել նրան գնալ դէպի դուս-
արգաւորութեան Ով դիւտ, իր ժառանգիւր
մի երկու տարում խօսելու, ոչնչացնելու
են այդ անապին հարստութիւնը, այնքան
ներկայութիւնով, այնքան անհեթիկ և նե-
րկու միջոցներով ձեռք բերած այդ միջոց-
ները:

Եւ յանկարծ Մատթէոս աղայի աչքերի
տալով որպէ կերպով պատկերացաւ իր ամ-
բողջ կեանքը. տեսարանները արագաբար
շարժուում էին միմեանց... Այս 20-ամեա
պատմութիւն, նա գլուխ է գրելուց քաղաք և
Մեկեղեցի տանը ծառայ մանուտ. այդպիսի
նա արվում, կոպիւտ, մի քիչ գրաւորու-
թիւն է ստիւրում և մի փոքրիկ դուստր ևս
զգուտմ Այս նա Բաղու քաղաքում իր հայ-
րենակիցներից մէկի՝ Ասազեան Առաքելի
հետ ընկել է դառնում, և մի կտոր արդ են
ձեռք բերում, բողբը ժպտում է իրանց
հաւթը սկսում է խփել հիմնում են գոր-
ծարան, սկսում են հարստանալ: Ինչպէս Ա-
ռաքելը արթիւց հիւանդանալով մեռնում է,
յանձնելով իր անապահաս օրերին և կնո-
ջը իր ինտըքին: Ինչ կղան նրանք, կնո-
քանի են թէ մեռած, ձմրկեցին, խոզը
վեցին կեանքի յորձանքի մէջ թէ՛
դուրս արժան - նա չը գիտէ, այլ ևս տեղե-
կութիւն չունեցաւ և ժամանակ էլ չունե-
ցաւ մտածել նրանց մասին: Զարաւորութիւնը
օրերով ժամերով էր աճում. գործարանը
մեծացաւ, զարգացաւ, տալով տանեակ, ա-
պա հարեւաւոր, հաղաբարուր բանտներ
աշխարհում էին գէշեր-ցերեկ: Ոչ, այդ քան-
ւորները, ինչքան յաճախ բարեկցում էին
իրան իրանց գանգաւաններով, պահանջներով
ի հարկի, նրանց շնորհիւ էր, որ ինքը դե-
ղում էր ուղիները, բայց հօ չէր կարող
այդ ուղիները բաժանել նրանց. այն ժա-
մանակ ինքն էլ կաղաքատանալով Այսմ նրան
աղաւ «Մատթէոս» չէին կոչում, այլ «Մատթէոս

րողջեց ուղարկել մի յատուկ յանձնաժողով
տեղի ունեցած անկարգութիւնների ընտե-
թեան համար, դարձնելով գլխաւոր ուշա-
դրութիւնը Արեւիկան Անատոլիայում գաղն-
վող վայրերի վրա:

«Թիւրքաց ներքին գործերի մինիստրը
պաշտօնական հաղորդագրութեան մէջ աշ-
խատում է ապացուցանել, որ նոր հայկա-
կան անկարգութիւնները առաջ են եկել ի-
րանց՝ հայերի զրգալի գործողութիւններով,
որոնք իբր թէ ստանց որեւէ պատճառի
յարձակվում են տեղական իշխանութիւննե-
րի ներկայացուցիչների վրա և այդպիսով
ստեղծում վտանգաւոր անկարգութիւն-
ներ»:

Եւ համար թիւրքացայ արեւմտեալ եղած
հայ ժողովրդի կաշի վրա Եւրօպական քա-
ղաքակրթ պետութիւնների մարդասէր
(sic) դիւանագէտները սպանում են հակա-
նակ դէպքում բարձրացնել հայկական ինք-
գիրք: Թիւրքիան տալիս է ամեն ինչ՝ եր-
կաթուղային կոնցեսիաներ Գիւրմանիային,
Պարսից ծոցը և Կոպէսը՝ Անգլիային և
այլն և այլն:

Այդ ամենը նրա համար, որ հայկական
ինքնուր վերացվել մէջտեղից:

Միջ է լինելու ստիական թիւրք պե-
տութեան պաշտպանն ապագայում: Ի հար-
կէ, ինչպէս և միշտ, ապագայում էլ լինե-
լու է գերման տարրը ի վնաս սրաւն տար-
րի, որ ամի փուշ է գերման տարրի՝ Աստու-
րիայի և Գիւրմանիայի և միևնույն ժաւա-
նակ թիւրքայի համար, որ հանդիսանում է
աւանդական հակապատերազմական տարրի
առաջխաղացում:

Իսկ ինչ է անելու թիւրքիստ: Նա արդէն
ծրագրում է հայկական հարը մեղցնելու և
հայ տարրը թիւրքացայտանում բնաշնչ
անելու: Համար ստեղծել ինքնավար Բիւր-
դասան հայաբնակ վայրերում:

Եւ այս կաշիով ի նրան շնորհիւ գերման
պետութիւնների բազմը հովանաւորութեան
Այսպիսով ուրեմն ներկայ Չատիկը ըն-
րում է մի աւագակարգութիւն, լուսնական իւ-
րաւ ժողովրդի՝ Ալեքանիային ինքնավա-
րութեան և հպատակցիւմում նրանց որեւէ
պայման քրիստոնէաներին՝ մալիսներին և
այլն, իսկ հայ ժողովրդին ինքնավար Բիւր-
դիստանի հեռանկարը, որ նշանակում է մահ
իշխանացնելուն:

Անշուշտ մեր մարդասէր և քրիստոնէանե-
րի մեծ պաշտպան ուսու կառավարութիւնը
անշուշտ չէ թողնել այն հանգամանքը, որ
իր սահմանին կից ստեղծվելու է մի ինք-
նավար Բիւրդաստան Չէ՛ որ այդ ինքնա-
վար Բիւրդաստան ապագայում դառնալու
է մի նոր Դրաւստան ուսուական առաջխա-
ղացման դէմ:

ՄԻԱՑՆԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԻՔ ՀԱՅՈՑ

Համը. Առաքելական անցեալները «Մշակի»
մէջ լինելով Կողկաթի թիւրքերուն օրը օրին
անցնուն առատաձեւութիւնը և անոնց հետ
բաղադրելով հայերին ստանձնելը՝ իրա-
ւանք դիտել կուտար, թէ մեր մէջ դեռ ըստ
արժանութի գնահատուել չեն գիտեր հանրա-
յին բաղձօգուտ հաստատութիւնը, որոնց
կարգին և Հայոց Բարեգործական Ընդհ. Միու-
թիւնը և Հայոց Միացեալ Ընկերութիւնը:

Անցեալ տարի ստիթ ունեցաւ «Արքի»
մէջ մանրամասն ցուցադրել Ընդհ. Միու-
թեան ընդարձակ գործունէութիւնը, որ կու-
չուած է ըլլալ հայ աշխարհագրային լիւր:

աղա», «Մատթէ իվանիչ»:

Եւ Մատթէ իվանիչը աչքի առնելից անց-
նում են շարան-շարան, տարները ընթից-
քում, նիհարած, հիւսնալու, նուազած, հիւ-
ված բանտները. ահա Գիւտն, որ հորի մէջ
խոցելուց, ահա Վանին, որի ա

վերաբերվելու են մեզ և մեզինքն են ստա-
նալու իրանց այս կամ այն ընթացքը:

Երկրից եկող նոր գաղթականները տեղում
խոհեր պէտք է առաջացնեն մեր ուղեղին-
քում, ինչու են դատարկում երկիրը, ով
պէտք է պաշտպան կանգնի թշուրքին դրո-
շի ժամին:

Երկրի կառուցարանը դրութիւնը, 94%
անդրադարձնող շատ խնդիրներ են առաջա-
դրում. պահանջում են մանր, մեղրական
աշխատանք. զարգացման տարբեր մակար-
դակներ վրա գտնվելը ստիպելու է բոլոր-
ին մէ ընդհանուր յայտարարի բերել և
այդպէս դիմել դէպի լուսաւոր ապագան:

Ընդհանուրները միմեանք Զատիկը և այս
սուրբին մտածենք այս խնդիրները մասին,
չը զլանանք գործնական քայլերից, և այդ-
պէս սպասենք, մինչև դէպքերը մի նոր
դպրութիւն կը գալ պահելու կամ թաղելու
մեր երազները—մինչև որ ուղեղները հա-
տուութիւնը կը հալէ 94% անդրադարձու-
թիւնը, մինչև որ գաղթականութեան ծանր
սուրը կախված չի լինի մեր բազմաշարժար
հայրենիքի սրտին...

Գ. Տէր-Ռուբինեան

ԴԵՌՈՒՄ ՍԻՏԻ ՇԻՔԱՆՈՒՄԸ ԵՆԻ
ԱՊՐՈՒՄ

Շատ յաճախ, սովորաբար մանաւանդ վաղ
առաւօտեան, մուրացիկներն են դալիս մեր
բակը:

Մի օր մեր խոհանոցում լուացվում էին
մեր տան գէր ու սերուն կատուս էլ խոհա-
նոցի շնամբն նստած՝ սպասում էր մեր
ծառային, որը մեր պատուէրի համաձայն
միշտ էլ նրա համար լեւոր էր բերում:

Մասնա կեաւ. կատուն տապաւ իր նա-
խաձայնի և սկսեց վայելել շէնց այդ մի-
ջոցին մի սովորական անկար մուրացիկան,
միջին տարիքի մի կին, մասն մեր բակը
ողորմութիւն խնդրելու Սա ինձ չէր նկա-
տել, սակայն շնամբն տեսնելով մի կա-
տուին իր բաժնիք ուսելով՝ մի թունդ
սկսեց, ծանր և խոր հոգեց հանեց գլուխը
շափովով ու ասաց. «Կատուններն էլ մեղա-
սիր բաղդաւոր են եղել»:

Սա նրան յայտնվել չը կարողացայ. մեր
երեկան ներսից նրան բաժին բերելով՝ հա-
նապարհ դրեց:

Շատ տրուր մտքեր, շատ խոր տպաւո-
րութիւն և ցնցող զգացումները առաջ բե-
րեց իմ մէջ այդ երեւոյթն ու լինչերից
ինձ փրկել հետեւալ խօսքերը. «Աղբիւրաց
որջը գոն, իսկ որդը մարդոյ ոչ գոյ տեղի
իշխան»:

Մուրացիկանը կենդանուն նստանսնելով՝ իր
հառաչանքներով անիծում էր իր սե օրը և
բողբոսում բաղդաւորներին իր նմանների
վիճակի մասին Այդ նախանքը և այդ վերջ-
ապագայ հառաչանքը մի ծանր անարգանք է
կծու բողբոս էր գիտակից հասարակութեան
հասցէին, այն հասարակութեան, որ առան-
ձին խնամքով անասուններին պահում-կե-
րակում է, իսկ իր վիճակակիցներին, իր
անկեալ քայլերին ու եղբայրներին անու-
շաղիք թողնում, արհամարհանքի արժա-
նացնում:

Ամեն քուլէ հանդիպում ենք այդպիսի
անթիւ մուրացիկաների, որոնք ճակատա-
գիրք խմբով փողոց է զլայտել մուրաց-
կանօրէն իրանց օրապահիլը ճարկու հա-
մար:

Երեւոյթը, ի հարկէ, սովորական է դար-
ձել մեզ համար, ուստի և մենք նման պրո-
ֆեսիայի տէր մարդկանց դրութեան մէջ
խոր իրապիցեղութեամբ զգացումներ ենք
ունենում, երբ այդ մանաւանդ կապ է ու-
նենում որով զոհողութիւններ չեն, երբ
մեր ստամոքսային պահանջները մանաւանդ
առատօրէն բաւարարված ենք տեսնում
միշտ:

Երբ ստիկ է ներկայացել ինձ երեմն
կարծ ժամանակով սրան-նրան դիմելու
թէկուլ է շատ անշուն գումարի ձեռաց
փող խնդրելու նպատակով նա ժամկետով
կասեմ. նոյնիսկ իմ ստանալիքս պահանջելու
քաջութիւնը չեմ ունեցել. ուստի և երեւա-
կայում եմ, թէ որքան ծանր և որքան
անտանելի պէտք է լինի մուրացիկի հա-
մար, երբ հարկէց ստիպված հարկադրել են
լինում սրան-նրան ձեռք պարզել են
մեղանկէց շատերը բացի այն, որ զլանում
ենք մեր կուլին ու տուրքը, գնա մեր կո-
պիտ և քար վերաբերմունքով վերաւո-
րանք էլ ենք հասցնում նրանց:

Այն ասացին, թէ որ կողմն էլ նայէք,
դուք կը հանդիպէք մուրացիկներին խմբերի,
որոնք իրանց խղճուկ ապրուստով իսկապէս
նախախնդ են անարգանք լինելով քաղա-
քակրթվածներին հասցէին՝ ապացուցանում
են, որ մի անգաղաքակրթիկ և անկուստուր
հասարակութեան արժանի սեփականութիւնն
են կառնում նրանց:

Սա չը գիտեմ, թէ այդ մուրացիկները
որեւ գլուխ դնելու տեղ ունեն կամ ուր
են պատասխանում նրանց, սակայն տարին
մի քանի անգամ վիճակվում է ինձ մուրաց-
իկներին մի անտանել քարձը պարտուտ
ունենողներին տները մանկ ու ծանոթիանալ
նրանց նիստ ու կացի և բնակարաններին
հետ, սակայն բնակարաններ, որոնց չը գի-
տեմ ինչ անուն կարելի է տալ:

Մարդկային կենցաղի բազմալիսութիւնն
ընդհանրապէս ինձ շատ է դարձացրել ու
շատ է դարձեցրել նոր հարկանութեան

մէջ յաճախ տեսնում ենք իրարից շատ
տարբեր երեւոյթներ, ապրուստի երկու
ձայրայեղութիւններ:

Միլիոնատերը արեւեցած իր ոսկու պար-
կերով, իր քուլէական բաւականութեան կամ
թէ այլոց սքանչելի համար աշ ու ձախ
խրախմանքներ և կատարում՝ առանց հաշի-
ւանելու նրանց կարեւորութիւնն ու նալա-
տակարարութիւնը. իսկ նրա կողքին իր
հարեանը մուլ, թագ, խոնաւ, բորբոսնած
ու վերելից կաթիլով գնաւափոր որջիկում
ծայրայեղ չքաւորութեան մէջ իր սե օրն է
սպում Մտածում են, թէ արեւոք սա կենսա-
քի ծաղը չէ՞:

Սյուսեղ են կը կամենայի մի հարց տալ
հրապարակով քաղաքին խնամատարներին,
թէ թիֆլիս քաղաքը կամ սրա ղեկավար-
ները կարող են պարծնել ու ասել որ
երբեք կուտուրական փողովրդի ներկայացու-
ցիչներ՝ նրանք քաղաքի և կամ փողովրդի
ամենամանրածիշտ կարեւորներն են մասին
մտածում: Եթէ նրանց պատասխանը դա-
կան լինի, ես կը պատասխանեմ այս
գէպով, որ շատ սխալվում են մեր պատ-
րօնները:

Մուրացիկաները, չքաւորներն ու աղ-
քատները, կրկնում են, ուղղակի մեզ հա-
մար, այդ, նախառնիքներ և ամօթանքներ
են. այդ պատճառով էլ ես, օրինակի հա-
մար, աւելի կը գերադասէի շատ ու շատ
կուտուրական ձեռնարկութիւններից առաջ-
նախաղը տեղ ապլ հասարակական անկեղծոց-
ներին, աղքատացիներին, համարակցարան-
ներին ու էփանալին բնակարաններին:
Սրանք որքան դժուար իրադրոծելի, սակայն
նոյնքան աւելի այժմէութիւն և կարեւորու-
թիւն ներկայացնող գործունեւ են, քան
մեր ուրիշ հասարակական ձեռնարկութիւն-
ները, աչքի առաջ ունենալով մեր չքաւոր-
ների անտանելի դրութիւնն ու նրանց ա-
ռողջապահական խախտու վիճակը, որոնք
մի-մի պայաւանքներն են նաև մեր վայե-
լուչ, բարեկեցիկ և կամ փարթեմ կենցաղի
նկատմամբ:

Բնակարանները՝ դնելով որ ըստ օր հրե-
շային և առաջակական են գտնում և
զրկում մարդավայել կացարանից ոչ միայն
չքաւոր, այլ թէկուլ հինգ միլիոն դասա-
կարգին: Տնտեսները վերին ստոյնների
սանձարձակ են դարձել: Նրանց հետ խօսել
նրանց մի բան խնդրել և մի բան առաջա-
կել՝ անկարելի է դարձել. ապա ուրեմն էլ
ինչպէս որջեր գերել և զո՞ն չը դառնան
մեր մուրացիկները, չքաւորները և աղ-
քատները:

Սրանք առաջին կարգի խնդիրներն են,
որոնց մասին ամենից առաջ քաղաքի ա-
ռողջութիւնը պարտաւոր են մտածել ու
հոգ տանել նրանց իրադրոծմանը:

Բեռն

ՅԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԸՆԳՐԱՅԻԿ ԿԵՆՏՐՈՆ

Դուրա, 5 ապրիլի

Նիկոլայեվկա գիւղից Կատեռ Օստապչե-
կոն անցկայնելու դուրս է գալիս դաշո՝
դաշտային պարապմունքների համար Ալ-
փանի գիւղի հովիւ Իսլամ Ասլան-օղլին,
որը այդ ժամանակ դաշտում արածացնում
էր անասուններին, նկատելով կնիշը՝ մօ-
տենում է նրան և քստմեկի առաջարկու-
թիւն անում. կինը համաձայնութիւն չէ
տալիս և բարկանում է, չօղլուր փաթեթ-
վում է Կատեռայի վզով՝ մտադրված լինե-
լով նրան առևանգելու, բայց այդ էլ չէ ա-
շողվում. այդ ժամանակ նա գայրանում է
և հանում սուրն ու մեծ վէրք հասցնում
կնոջ ձեռքից. երկրորդ հարուածը Իսլամը
հասցնում է Կատեռայի վրին, բայց սա
վայրկենաբար գլուխը կապցնում է մէջքի
կողմը և սուրը կտրում է մասերի մի մեծ
փունջ:

Այդ դէպքից մի քանի շաբաթ առաջ նոյն
Լովկանը պատահում է դաշտում մի լէզ-
գուհու նոյն քստմեկի առաջարկութիւնով,
զբեկաւանդելու ժամանակ կինը սուրը
հանում է նախըջու պատանիք և սպանա-
լով Իսլամին՝ ոտ առ ոտ յետ է փախչում
գիւղը:

Ապրիլի 4-ին Բագուի նահանգական դա-
տարանի քրէական այստիղը բաժինը քննե-
լով այդ գործը՝ 8 տարով ժամանակի աշ-
խատանքների ենթարկելու Իսլամ Ասլան-օղ-
լին և վճռեց յօդուտ Օստապչեկոյի դա-
տարավածից անել 500 ր.

Կողմերից ոչ ոք պաշտպան չունէր:

Հրէական թաղում կայ ուսուցչական
դպրոց: Մի քանի հարուստ հրէաների մէջ
միտք է յղացել բանալ դպրոցին կեց մի
գը-ընթերցարան բուն հրէական լեզուով
քանի որ ուսուցչին իմացող հրէաներ չը
կան, բայց նրանց ուսուցչից և ուսուցչու-
հուց, որոնք փոքրահասակ աշակերտներին
ուսուցանում են ուսուցչին լեզուն, իսկ Ի-
րանը էլ անգամ գրելով կուրում, կար-
դում են լրագրելնր: Մ. Ս.

Արցիկաւոր տեսուր

Կարս, 7 ապրիլի

Գիւղական հագուստով երկու տղամարդ
սրանից երեք օր առաջ մտնում են գերմա-
նացի երէկակաւանքի խանութը և ծածուկ
փափում թէ՛ «մենք մշակ մարդ ենք, դե-
տինը փութելիս մեծ քանակութեամբ արծաթ
մանէթներ ենք գտել, ուսում ենք խորդելի
թուղթ փող շինել: Որպէսզի մարդ չմիայնայ,
մէկ մանէթը 40 կոպէկով կը տանք»:

Փեշերի սակից հանում են փողերիկ տուր-

րակը և ցոյց տալիս մի քանի հատ: Երբե-
կամանաւոր այդ մանէթները տանում է գե-
տակից մարդկանց ցոյց տալիս, և երբ հա-
ւաստանում է, որ իսկական արծաթ մա-
նէթներ են, վերադառնում է խանութ և
հարցնում անձնութիւնին.

— Ինչքան ունէ՞ք. ես հազար մանէթի
կանեմ. ահա ձեզ հազար թուրքի—ստում և
փողերը դնում առաջները.— դէ հաւարեցէ՛ք
ձերը:

— Մենք այս քուլէիս հազար մանէթի չափ
չունենք. թող մեր այս փողով ստորակը և
քո հազար մանէթը կապենք, դնեք քո պա-
հարանը. մենք գնանք փողը բերելու:

Այդպէս էլ անում են Անձնութիւնը հեռա-
նում են Երեկակաւանքը տեսնում է, որ
շատ ուշացան, բաց է անում պահարանը և
ինչ տեսնում. մի տուրքակ անպէտք քար ու
հող իր 1000 թուրքին էլ չը կայ:

Ահա քեզ արդենատուր առետուր:

Սարբէզ Տէր-Մեղիքեղեկեան

Վ Ե Ր Ժ Մ Ա Ն Ա Ր Ի Ը

Ջաբաթաւ, 7 ապրիլի

Մի քանի օր առաջ հաղորդեցի, որ մի
նուխեցի թուրք վերաւորեց մի ուրիշ
թուրքի: Այդ գործի հետեւանք եղաւ այն,
որ երեկ երեկոյեան թուրքաց թաղում
գտնված բաղնիքի սենեակում, ուր գտնու-
վելու է լինում ի միջի այլ թուրքերի
նաև երեւա անտնով թուրքը, իր հա-
ղերձ հանելիս նրա վրա լուսաւորուեց
կրակում են և ծանր վէրք հասցնում նրան:
Երեւան մի խիտ կառածելի և միանգա-
մայն վատնողի մարդ է, որը 10—15 տա-
րի բանակում նստել է զանադան յոն-
ցանքների համար:

Մեզ մօտ զարնանային սքանչելի եղա-
նակներ են, ծանրը արդէն տեղեկակը են,
այնպէս որ մեր փողերի ծառագարը քա-
ղաքը տոնական տեսք է ստացել. երեւո-
ները դրօնադիր թիւը հետզհետէ շատա-
նում է. գաւառական տարակալի և միապա-
ղաղ կենսքը փոխարկվում է կենդանու-
թեան յարեթիւն անեղուն... Գիւղիցիլ բնու-
թեան հետ սիրունիկ թռչուններն էլ պա-
հաւր գալիս են լրացնելու՝ իրանց գոգարիկ
մեղեկներով: Սեպուհ

ՆԵՐՏԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— «Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած
է 1½ թիւերից:

— «Մշակի» առաջինայ համարը լոյս կը
տեսնի հինգշաբթի, ամսին 18-ին:

— Ստացանք բժշկապետ Յ. Գառապրեա-
նից դատական տօներին աղքատներին բա-
ժանելու համար 10 թուրքի Ստացանք նոյն-
պէս նոյն նպատակով մի տիկնայից, որ ու-
ղում է անյայտ մնալ, 10 թուրքի:

— Վրաց բանաստեղծ Իլիս Զախալա-
ձէի մարտնչանի բացումը նշանակված է
լուսնիս 5-ին: Այդ արձանի համար Գու-
թայիս քաղաքային ինքնավարութիւնը
նուրէր է ուղարկել 100 թուրքի:

— Ստացանք «Տարալի» դատական հա-
մարը, նուրբիւրած բանաստեղծ Յ. Յովհան-
նիսեանին, նրա մեծադիր և մի քանի գա-
նալան ժամանակակիցներում հայտնված
լուսնակարներով: Միոված՝ Վաղարշապատի
սան նկարը, ինքնապէր (Ֆախիմի) և այլն:
Յօրեկար նկարիչ Շամշինեանի պատկերը
և նրա «Կոնստանդնուպոլիս» շքեղ նկարի
պատճենը: Հայազգի ուսն բանաստեղծուհի
Մարիկոն Շամշինեանի պատկերը Յօրեկար
Տէր-Իսախանը՝ Գիւղիցի դուրում Ապա
գետեղված են հանդուցեալ ա. Սօֆիա Սուն-
դուկեանի, Երեւոյթի, Լ'աֆիլի և այլ նկար-
ներ Կայ և Գ. Սունդուկեանի ֆախիմիլէ
գրութեանց, որ բնորոշում է թէ իր ամու-
սին Սօֆիան ինչ դեր է խաղացել նրա
գրական գործունէութեան մէջ:

— Միլիւովի դասախօսութեան ծրա-
գիւր մօտաւորապէս այս է լինելու: 1)
Թերեքական սահմանադրական կազմի ան-
կայունութեան պատճառները, 2) աւստրօմի-
կաւ բաժանումն, 3) բալկանեան դաշնակ-
ցութիւն կազմելու պատճառները, 4) իմ
այցը Բալկան 1913 թ. յունվարին, 5) Աւ-
ստրիան և Բալկանները, 6) դաշնակիցների
ներքին տարաձայնութիւնները, 7) բալկա-
նեան դաշնակցութեան և Ասիական-Թուր-
քիայի ապագան: Տոմսակները այժմեանից
խլվում են յափշտակութեամբ: Դասախօսու-
թիւնը, ինչպէս յայտնի է, կայանալու է
այս ապրիլի 17-ին, Արախտական Ընկ.
դահլիճում:

— Ամենայն Հայոց Վեհափառ Կաթողի-
կոս Գեղար Գ բարեհաճել է այս օրերս իր
լուսնակարը ընծայ ուղարկել Թիֆլիսի ըն-
դունելութեան յանձնաժողովի կազմակեր-
պմանժողովի անդամներին:

— Երկրագործութեան դեպարտամենտի
գլխավոր կառավարիչ Կրիլօշենից այցելեց
նաև կովկասեան շերտապահական կայարանը,
իսկ ապրիլի 9-ին մեկնեց Բօթօմի գնաց-
քով: Երկրագործային կայարանում նրան
ճանապարհ դրին սենատոր Վատացին, փո-
խաքարի դիւանապետ Պետրոսով, Անդրեկ.
երկաթ. կառավարիչ Բարոն Բօսպը, փոխ-
նահանգապետ Պանով և այլ պաշտօններ:

Կրիլօշենիս ուղեկցում են կովկասեան
խղարը Շաշկովսկին և կովկասեան ճան.
հաղ. պետ Գաֆանը: Երեկ Կրիլօշենը
վերադարձաւ Թիֆլիս և քննարկ երեկոյեան
կը մեկնէ այստեղից ուղղակի Մուշու:

— Թիֆլիսի կանանց բարձր դասը-
թացների խորհուրդը որոշել է հրատարա-

կել սեփական ախաթներ, եկող տարվանից
մտցնել երկու ֆալուլեաներում իրեր պար-
տադիր առարկայ առուստաւանութեան
դասաւանդումն, իսկ պատմական բաժան-
մունքում իրեր մասնագիտական առարկայ՝
Կովկասի և Վրաստանի պատմութիւնը:

— Երեւոյթի, ապրիլի 16-ին, Արախ-
տական Ընկ. ամարային այգում (Միքայէ-
լեան փող. վրա) կը կայանայ մեծ զբօսանք
յօդուտ Հայուհեաց Որբանոցում Ընկերու-
թեան: Չբօսանքը կազմված է ճոխ ծրա-
գրով մանկալի էր, որ հասարակութիւնը
նպատակ է ներկայութեամբ Ընկերութեան
բարեկապտակ այդ ձեռնարկութեան:

— Մարտ ամսվայ ընթացքում պակաս
թուով վաճառքի աշխատանքներն համար քա-
ղաքային մանաժողովը Էլեքտրաբարելը
կերութեան վրա ստեղծեց է նշանակել
11,040 ր.:

— Յատուկ մի մասնաժողով քննութեա-
նից յետոյ գտաւ, որ Թիֆլիսի համար նա-
խադրված Մալիայից շուր բերելու նախ-
նական աշխատանքների համար կը պա-
հանվի 25,000 ր., խառախարի 40,000 ր.,
իսկ Աւստրական ջրանցքը բարելաւելու ու
ընդլայնելու համար պահանջվում է ընդա-
մեն 15,000 թուրքի:

— Թոյաւարված է խաղալ հայերէն
Պ. Բաղդասարեանի «Վրաստանի վախճանը»
խորագրի կրող պէտք է գործողութեամբ
— Կովկ. ուսումն. շրջանի նահանգապետ
տեսուչ Լօպատինսկին նշանակվում է Մ
կարգի առանձին յանձնարարութիւնների
պաշտօնակ փոխաբքայի մօտ, մնալով իր
պաշտօնում:

— Թիֆլիս և եկել Պետական Դուռայի
անդամ Ջիլիճին:

— Վաղը, երկուշաբթի, ապրիլի 15-ին,
Հասարակական Անդամի ամարային շէն-
քում—Միքայէլեան փող. № 63,—կը կայա-
նայ գարնանային առաջին զբօսանքը. Խաղ-
իւրիս ս. Սաբալի ծխ. դպրոցի օգուին
Չբօսանքի ծրագրով ամփոփում է իր մէջ
վերին ստիկանի հետաքրքրական նորու-
թիւններ: Հայ հասարակութեան ուշադրու-
թեան հրաւերով վերոյիշեալ դպրոցի
հիւրեական հեղ Վիճակի շուրջը, ցանկալի է,
որ լուրջաքանչիւր անհատ գնայ այդ զբօ-
սանքին և իր նուէրներով թեկեանցի դըպ-
րոցի հեղ կացութիւնը: Այդ դպրոցը գործ-
վելով Թիֆլիսի ամենաաղքատ թաղամա-

